Paralelní architektury - úvod

Úvod do paralelních architektur

Příklady paralelních architektur

Processor arrays

Multiprocesory

Multiprocesory se sdílenou pamětí Multiprocesory s distribuovanou pamětí

Multipočítače

Nesymetrické multipočítače Symetrické multipočítače

Grid

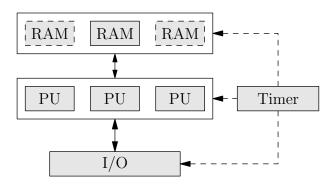
GPU

Dělení paralelních architektur

Flynnova taxonomie

Komunikační modely paralelních architektur

Definice: Paralelní architektura je taková, která obsahuje více jednotek pro zpracování dat (PU).

Příklad: Najděte nejlepší způsob, jak v pěti lidech setřídit balíček zamíchaných karet.

nejprve je nutné karty rozdělit mezi zúčastněné.

Příklad: Najděte nejlepší způsob, jak v pěti lidech setřídit balíček zamíchaných karet.

- nejprve je nutné karty rozdělit mezi zúčastněné.
- každý si třídí svůj balíček

Příklad: Najděte nejlepší způsob, jak v pěti lidech setřídit balíček zamíchaných karet.

- nejprve je nutné karty rozdělit mezi zúčastněné.
- každý si třídí svůj balíček
- setříděné balíčky se složí do jednoho

Příklad: Najděte nejlepší způsob, jak v pěti lidech setřídit balíček zamíchaných karet.

- nejprve je nutné karty rozdělit mezi zúčastněné.
- každý si třídí svůj balíček
- setříděné balíčky se složí do jednoho

Příklad: Najděte nejlepší způsob, jak v pěti lidech setřídit balíček zamíchaných karet.

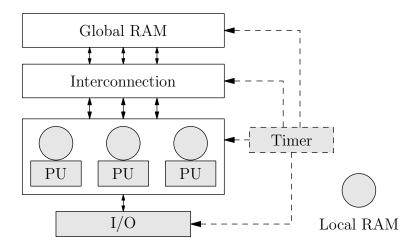
- nejprve je nutné karty rozdělit mezi zúčastněné.
- každý si třídí svůj balíček
- setříděné balíčky se složí do jednoho

Na rozdíl od případu, kdy karty třídí jeden člověk, se zde nutně objevuje **komunikace**.

Příklad: Najděte nejlepší způsob, jak v pěti lidech setřídit balíček zamíchaných karet.

- nejprve je nutné karty rozdělit mezi zúčastněné.
- každý si třídí svůj balíček
- setříděné balíčky se složí do jednoho

Na rozdíl od případu, kdy karty třídí jeden člověk, se zde nutně objevuje **komunikace**. Ta bývá největším problémem paralelních algoritmů a architektur.

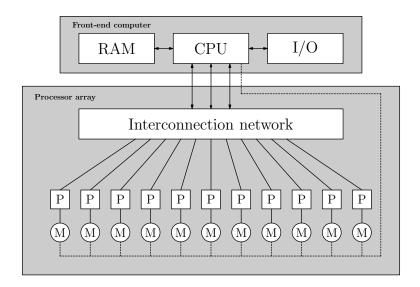
- Globální paměť zprostředkovává komunikaci mezi výpočetními jednotkami
- Lokální paměť výpočetní jednotky ji používají ve chvíli, kdy provádějí výpočty nezávisle na ostatních
  - lokální paměť je přítomna ve všech paralelních architekturách
  - přístup do globální paměti je vždy pomalý
  - lokální paměť může být:
    - operační paměť výpočetního uzlu v případu klastru nebo gridu
    - cache paměť v případě více procesorových systémů
    - registr v případě vektorových architektur (MMX, GPU)
    - **.**..
- Časovač (Timer)
  - stejně jako u sekvenčních systémů i zda má význam synchronizace
  - některé architektury (klastr,grid) jsou synchronizovány pouze přístupem do globální paměti, časovač zde pak chybí

Vektorové počítače - vector computers

- mají podporu i pro vektorovou aritmetiku
  - např. umožňují v jednom kroku sečíst dva vektory
- patří sem jedny z prvních superpočítačů
  - Cray-1 1976 http://en.wikipedia.org/wiki/Cray-1
  - Cyber-205
  - SSE rozšíření architektury x86

Procesorová pole - processor arrays I.

Procesorová pole - processor arrays II.

Tato architektura se skládá z:

- plnohodnotného počítače front-end computer
- ... a několika jednoduchých, synchronizovaných výpočetních jednotek vybavených vlastní malou lokální pamětí.

Procesorová pole - processor arrays II.

Tato architektura se skládá z:

- plnohodnotného počítače front-end computer
- ... a několika jednoduchých, synchronizovaných výpočetních jednotek vybavených vlastní malou lokální pamětí.
- front-end zpracovává kód uložený v operační paměti -RAM
- narazí-li na možnost paralelního výpočtu, pak
  - distribuuje potřebná data do lokálních pamětí výpočetních jednotek
    - CPU má přímý přístup do lokálních pamětí
  - výpočetním jednotkám pošle instrukce, které mají provést

Procesorová pole - processor arrays II.

Tato architektura se skládá z:

- plnohodnotného počítače front-end computer
- ... a několika jednoduchých, synchronizovaných výpočetních jednotek vybavených vlastní malou lokální pamětí.
- front-end zpracovává kód uložený v operační paměti -RAM
- narazí-li na možnost paralelního výpočtu, pak
  - distribuuje potřebná data do lokálních pamětí výpočetních jednotek
    - CPU má přímý přístup do lokálních pamětí
  - výpočetním jednotkám pošle instrukce, které mají provést

Důvodem konstrukce procesorových polí byla výrazně nižší cena jednoduchých výpočetních jednotek oproti plnohodnotnému CPU.

Procesorová pole - processor arrays III.

Zpracování podmínek

- všechny jednotky provádějí ten samý kód
  - není možné, aby jedna polovina prováděla jiný výpočet, než druhá polovina
- je ale možné některé jednotky dočasně z výpočtu vyřadit tzv. maskování
- díky tomu lze provádět kód s podmínkami, jejichž vyhodnocení je pro každou jednotku různé
- nejprve je zpracována jedna větev podmíněného výpočtu a jednotky, u nichž tato větev nemá být prováděna, jsou odstaveny
- potom se situace obrátí
- ve skutečnosti tak výpočet každé jednotky zabere tolik času jako zpracování obou větví
- pokud ale všechny jednotky provádějí jen jednu větev, není nutné čekat na zpracování té druhé
- proto je vhodné, aby prováděný kód byl co nejvíce "homogenní"

Procesorová pole - processor arrays IV.

Paralelní redukce a procesorového pole

- systém je vybaven mechanismem pro slučování mezivýsledků
  - jde o tzv. redukci
  - např. při počítaní skalárního součinu každá jednotka provede vynásobení jedné složky vektoru
  - mechanismus pro redukci pak provede sečtení napočítaných hodnot
  - podporováno bývá více operací sčítání, násobení, MAX, MIN, AND, OR atd.

Procesorová pole - processor arrays V.

Některé nevýhody procesorových polí

- tato architektura je vhodná jen pro některé typy úloh
  - numerická matematika, zpracování signálu, zpracování obrazových dat, vizualizace
- p.p. nejsou vhodná pro kód obsahující mnoho podmínek
- většinou jsou to jednouživatelské systémy
  - neumí rozdělit výpočetní jednotky mezi více uživatelů
- jsou špatně škálovatelná
  - vyžadují velmi rychlou komunikaci (IN) mezi CPU a výpočetními jednotkami, to je drahé
  - s malým počtem výpočetních jednotek by se "nezaplatily"náklady na rychlou IN
  - velký počet výpočetních jednotek by IN zahltil
- šlo o velmi specializovaná zařízení, proto byla velmi drahá
- s rozvojem VLSI klesly ceny plnohodnotných CPU a tedy i důvody pro p.p.

Procesorová pole - processor arrays V.

Některé nevýhody procesorových polí

- tato architektura je vhodná jen pro některé typy úloh
  - numerická matematika, zpracování signálu, zpracování obrazových dat, vizualizace
- p.p. nejsou vhodná pro kód obsahující mnoho podmínek
- většinou jsou to jednouživatelské systémy
  - neumí rozdělit výpočetní jednotky mezi více uživatelů
- jsou špatně škálovatelná
  - vyžadují velmi rychlou komunikaci (IN) mezi CPU a výpočetními jednotkami, to je drahé
  - s malým počtem výpočetních jednotek by se "nezaplatily"náklady na rychlou IN
  - velký počet výpočetních jednotek by IN zahltil
- šlo o velmi specializovaná zařízení, proto byla velmi drahá
- s rozvojem VLSI klesly ceny plnohodnotných CPU a tedy i důvody pro p.p.

Tyto důvody vedly k úpadku těchto architektur a jejich nahrazení multiprocesory.

Multiprocesorové architektury I.

Multiprocesor se skládá z

- několika plnohodnotných procesorů
- sdílený adresový prostor
  - stejné adresy u dvou různých CPU ukazují na stejné místo v adr. prostoru

Multiprocesorové architektury I.

Multiprocesor se skládá z

- několika plnohodnotných procesorů
- sdílený adresový prostor
  - stejné adresy u dvou různých CPU ukazují na stejné místo v adr. prostoru

Výhody oproti procesorovým polím

- lze je vyrábět z běžných a tedy i levných CPU
- mohou být sdíleny více uživateli
- neztrácejí efektivitu při zpracování kódu s podmínkami

Multiprocesorové architektury I.

Multiprocesor se skládá z

- několika plnohodnotných procesorů
- sdílený adresový prostor
  - stejné adresy u dvou různých CPU ukazují na stejné místo v adr. prostoru

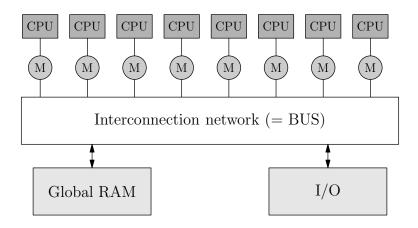
Výhody oproti procesorovým polím

- lze je vyrábět z běžných a tedy i levných CPU
- mohou být sdíleny více uživateli
- neztrácejí efektivitu při zpracování kódu s podmínkami

Dělí se na

- systémy s fyzicky sdílenou pamětí
- systémy s fyzicky distribuovanou pamětí

- tyto systémy jsou odvozeny z jednoprocesorového systému pouhým přidáním dalších CPU propojených sběrnicí (BUS)
- všechny procesory jsou rovnocenné
  - odtud název symmetric multiprocessor SMP
- přístup do globální paměti je vždy stejně rychlý
  - odtud název uniform memory acces multiprocessor -UMA

- tyto systémy jsou odvozeny z jednoprocesorového systému pouhým přidáním dalších CPU propojených sběrnicí (BUS)
- všechny procesory jsou rovnocenné
  - odtud název symmetric multiprocessor SMP
- přístup do globální paměti je vždy stejně rychlý
  - odtud název uniform memory acces multiprocessor -UMA

Příkladem SMP jsou dnes běžné vícejádrové PC.

Přístup více CPU do paměti

- rozlišujeme dva typy proměnných
  - soukromé (private) jsou přístupné jen jednomu procesoru
  - sdílené (shared) může k nim přistupovat více procesorů

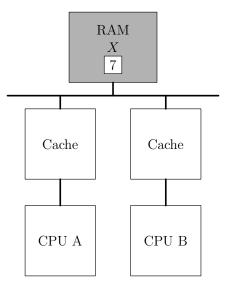
Přístup více CPU do paměti

- rozlišujeme dva typy proměnných
  - soukromé (private) jsou přístupné jen jednomu procesoru
  - sdílené (shared) může k nim přistupovat více procesorů

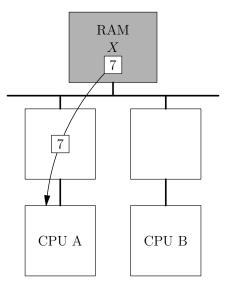
Ošetření sdílených proměnných

- multiprocesor se sdílenou pamětí neumožňuje, aby současně přistupovalo více procesorů na stejné místo v paměti
  - pokud se tak stane výsledek je nepředvídatelný
  - většinou je nutné se této situaci vyhnout dobře napsaným kódem
- jelikož jsou všechny přístupy do paměti cachovány, je nutné ošetřit správnou koherenci globálních paměti a lokálními

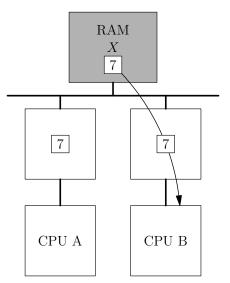
Cache coherence problem

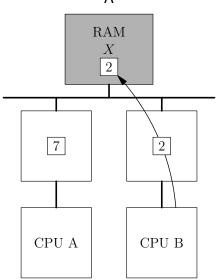
CPU A načítá proměnnou X

CPU B načítá proměnnou X

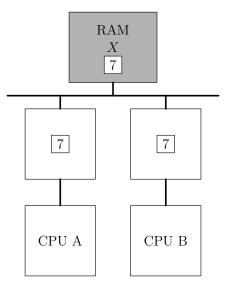
CPU B zapisuje 2 do X, což se neprojevuje v cache procesoru

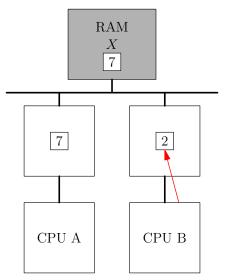
Cache coherence problem je řešen hardwarově. Existují dva způsoby řešení:

- update protocol
- invalidate protocol

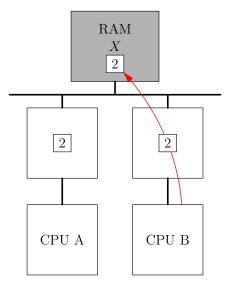
Update protocol - X je sdílená proměnná

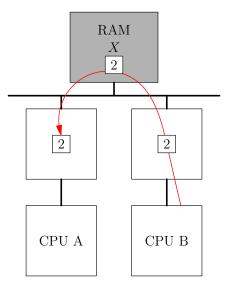
Procesor *B* zapisuje 2 do *X* ve své cache, ...

... současně mění hodnotu X i v RAM ...

... a v cache procesoru A.

Nevýhody *update* protokolu:

 pokud procesor A načte proměnnou X jen jednou na začátku, a potom s ní pracuje pouze procesor B, zbytečně pokaždé posílá novou hodnotu

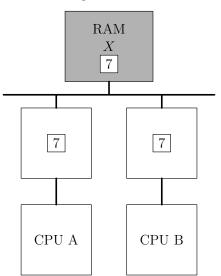
Nevýhody update protokolu:

pokud procesor A načte proměnnou X jen jednou na začátku, a potom s ní pracuje pouze procesor B, zbytečně pokaždé posílá novou hodnotu

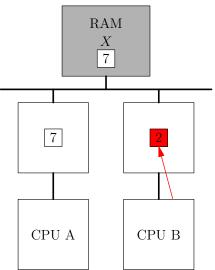
V současnosti se častěji používá *invalidate* protokol. Nazývá se také *MESI* protocol podle stavů cache lines:

- 1. Modified
- 2. Exclusive proměnná není sdílena více procesory
- 3. Shared
- 4. Invalid

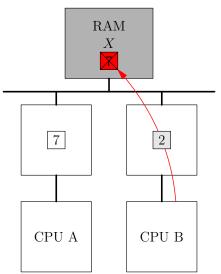
Invalidate protocol - *X* je sdílená proměnná, tj. označená jako SHARED

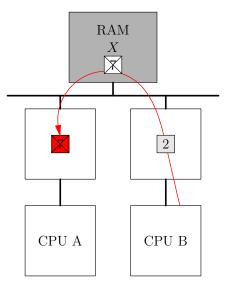
Procesor *B* zapisuje 2 do *X* ve své cache a označuje *X* jako *MODIFIED*, ...

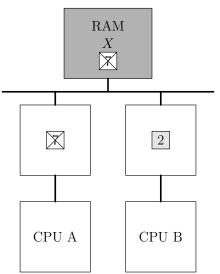
... současně označuje hodnotu X v RAM za neplatnou - INVALID ...

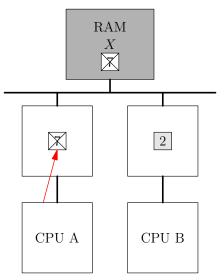
... a stejně tak označí i hodnotu X v cache procesoru B.

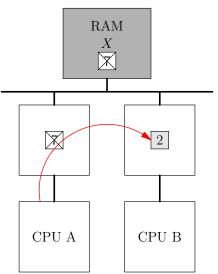
Nakonec je *X MODIFIED* v cache CPU *B* a *INVALID* v RAM a cache CPU *A*.

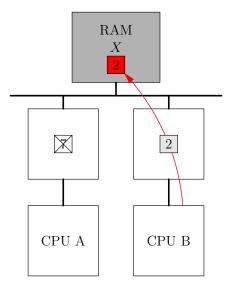
CPU A načítá X ze své cache a vidí ji označenou jako INVALID.

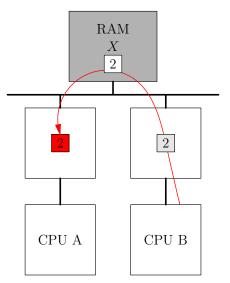
CPU A se tedy dotazuje CPU B, které má X označenou jako *MODIFIED*.

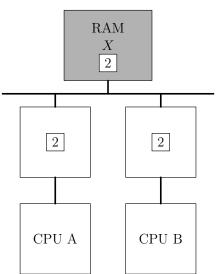
CPU B kopíruje hodnotu X do RAM ...

... a do cache CPU A.

Proměnná X je nakonec všude označena jako sdílená - SHARED.

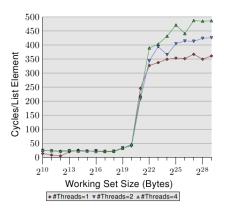
Nevýhody invalidate protokolu - tzv. false sharing:

- protokoly update/invalidate se ve skutečnosti vždy vztahují na celou cache line
- dva procesory mohou měnit dvě různé proměnné uložené ve stejné cache line (přitom každý jednu a tu samou),
  - např. dvě vlákna ukládají mezivýsledky do sdíleného pole
- systém to nepozná a stejně se pokaždé provádí update
- režie spojená s invalidate protokolem je tu zbytečná
- update protokol je v takové situaci lepší

Snoopy cache system

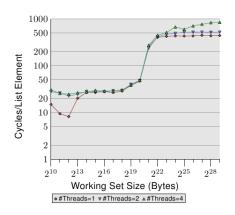
- každý procesor odposlouchává všechnu komunikaci tj. i ostatních CPU
- podle toho pak nastavuje stavy SHARE, INVALID a MODIFIED u sdílených proměnných

Příklad: Budeme opět procházet náš seznam ovšem s využitím více vláken. Budeme měřit čas, kdy první vlákno projde celý seznam. Nastavíme NPAD=15. Každý element má tedy 128 b na 64-bitovém systému.

Obrázek: Vícevláknové sekvenční čtení.

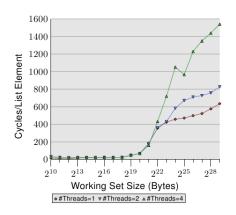
 vidíme, že více vláken vede ke zpomalení, neboť paměťová sběrnice nestíhá dodávat data dostatečně rychle

Obrázek: Vícevláknové sekvenční čtení a zápis.

 zde se navíc projevuje efekt cache coherence problému a nutnost zápisu

Obrázek: Vícevláknové náhodné čtení a zápis.

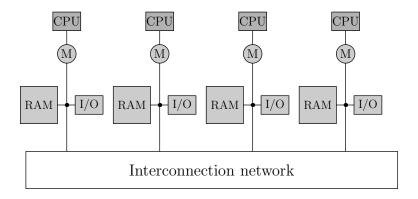
 a tady ještě náhodný přístup, kdy je prefetching absolutně neefektivní

Multiprocesorové systémy s distribuovanou pamětí I.

- úzkým hrdlem multiprocesorů se sdílenou pamětí je datová komunikace
- s rostoucím počtem procesorů není paměťový systém schopen obsluhovat všechny požadavky
- problem cache coherence se také stává komplikovanější
- může se stát, že přidáváním dalších procesorů výkon multiprocesoru dokonce sníží
- ▶ počet CPU u multiprocesorů se sdílenou pamětí je omezen na několik desítek ≈ 64
- řešením je zavedení multiprocesorů s distribuovanou pamětí
  - příklad Cray T3D

Multiprocesorové systémy s distribuovanou pamětí II.

Multiprocesorové systémy s distribuovanou pamětí III.

- každý procesor má rychlý přístup do své paměti, ale velice pomalý přístup do cizí paměti
- předpokládá se, že běžný kód splňuje spatial locality
- většina přístupů do paměti tedy bude probíhat na úrovni lokální paměti daného CPU
- což snižuje zátěž na IN interconnection
- a to umožňuje vytvářet systémy s mnohem větším počtem CPU (řádově tisíce)
- soubor všech lokálních pamětí jednotlivých CPU dohromady tvoří jeden logický adresový prostor
- protože rychlost přístupu k jednotlivým adresám se liší, mluvíme o NUMA architektuře
  - ▶ NUMA = non-uniform memory acces
  - rozdíl může být až stonásobný

Multiprocesorové systémy s distribuovanou pamětí IV.

- problém cache coherence nemůže být řešen pomocí "čmuchacího"protokolu
  - multiprocesory s distribuovanou pamětí nepoužívají sběrnici
  - ani s jiném komunikačním zařízením by to s tak velkým počtem procesorů nebylo realizovatelné
- ► místo toho se používá tzv. adresář → directory-based protocol

Multiprocesorové systémy s distribuovanou pamětí V.

Directory based systems

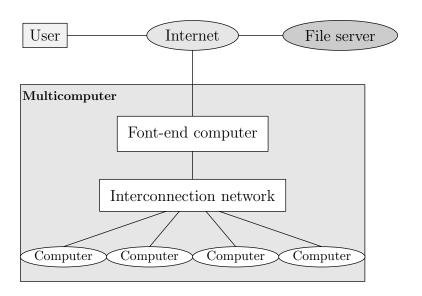
- jde o systémy doplněné tabulkou popisující stavy jednotlivých bloků paměti
- ty mohou být opět shared, invalid a modified
  - SHARED proměnná je sdílena více CPU, ale všichni ji používají jen ke čtení - její hodnota v globální virtuální paměti je korektní
  - INVALID jeden z procesorů provedl zápis hodnota proměnné v globální virtuální paměti není správná
  - MODIFIED procesor, který má proměnnou označenou za modified, je ten, který k ní má momentálně exkluzivní přístup
- tento adresář může být velký a zásadně zpomalovat přístup do paměti
- někdy se provádí jeho rozdělení mezi všechny procesory, čímž se zátěž distribuuje na celý systém

Multipočítače

- multicomputer je podobný multiprocesoru se sdílenou pamětí, ale nemá společný adresový prostor
- každý procesor má přístup je do své vlastní paměti
- stejná adresa u dvou různých procesorů odpovídám různým paměťovým buňkám
- procesory spolu komunikují pouze posíláním zpráv přes komunikační síť, která je propojuje
- dělí se na
  - nesymetrické
  - symetrické

Nesymetrické multipočítače I.

Nesymetrické multipočítače II.

- první multipočítače byly asymetrické
- měly jeden počítač (front-end computer) pro komunikaci s uživateli a s I/O zařízeními
- dále obsahovaly řadu počítačů určených pouze pro výpočty - back-end
- tyto výpočetní počítače jsou vybaveny velmi malým a jednoduchým operačním systémem
  - jsou bez multitaskingu, virtuální paměti, I/O rozhraní
- příklady
  - Intel iPSC 128 uzlů s operačním systémem NX
  - nCUBE/ten Intel 80286 (font), 1024 uzlů s operačním systémem VERTEX

Nesymetrické multipočítače III.

Výhody nesymetrických multipočítačů:

- jednoduché výpočetní uzly jsou levnější, než plnohodnotné počítače
- jednoduchý operační systém výpočetních uzlů umožňuje optimálnější využití hardwaru
  - multitasking může výrazně zpomalovat

Nesymetrické multipočítače III.

Nevýhody nesymetrických multipočítačů:

- pokud selže přístupový počítač (front-end), je celý multipočítač nepřístupný
- škálovatelnost je omezena výkonem komunikační sítě a přístupového počítače
  - multipočítače jsou víceuživatelské
  - front-end je používán k ladění, kompilování, I/O operacím
  - při větším počtu uživatelů to může vést k přetížení
  - Ize to částečně řešit přidáním dalšího front-endu to ale není příliš elegantní
- primitivní operační systémy na výpočetních uzlech znesnadňují ladění kódu
  - back-end nedokáže jednoduše vypisovat ladicí zprávy
  - je nutné poslat po síti zprávu front-endu, který jí pak vypíše
- je nutné psát zvláštní kód pro front-end a back-end

Nesymetrické multipočítače III.

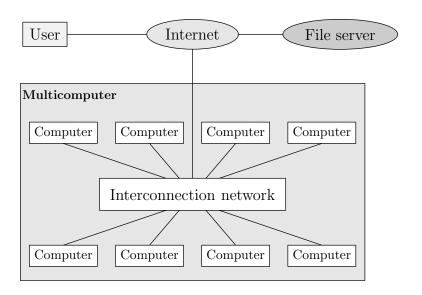
Nevýhody nesymetrických multipočítačů:

- pokud selže přístupový počítač (front-end), je celý multipočítač nepřístupný
- škálovatelnost je omezena výkonem komunikační sítě a přístupového počítače
  - multipočítače jsou víceuživatelské
  - front-end je používán k ladění, kompilování, I/O operacím
  - při větším počtu uživatelů to může vést k přetížení
  - Ize to částečně řešit přidáním dalšího front-endu to ale není příliš elegantní
- primitivní operační systémy na výpočetních uzlech znesnadňují ladění kódu
  - back-end nedokáže jednoduše vypisovat ladicí zprávy
  - je nutné poslat po síti zprávu front-endu, který jí pak vypíše
- je nutné psát zvláštní kód pro front-end a back-end

Zejména poslední dva body vedly k přechodu k symetrickým multipočítačům.

Symetrické multipočítače I.

Symetrické multipočítače II.

- u symetrického multipočítače jsou všechny počítače rovnocenné
- na každém počítače běží stejný, plně funkční operační systém
- uživatel se může přihlásit na libovolný uzel
- programátor nemusí rozlišovat mezi kódem pro přístupový a výpočetní uzel
  - má-li některý počítač provést odlišný kód, řeší se to if-then-else konstrukcí

Symetrické multipočítače III.

Nevýhody symetrických multipočítačů

- nevytváří dojem jednotného paralelního počítače, ale spíše shluku propojených počítačů
  - Ize k nim přistupovat přes více IP adres
- pokud každý počítač slouží jako front-end tj. k ladění a kompilování, je těžké vybalancovat zatížení jednotlivých uzlů
- uzly, které by měly sloužit jen k výpočtům, jsou zatěžovány obsluhou uživatelů

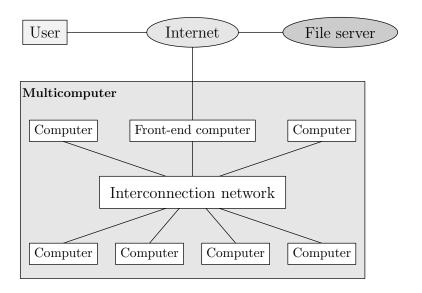
Symetrické multipočítače III.

Nevýhody symetrických multipočítačů

- nevytváří dojem jednotného paralelního počítače, ale spíše shluku propojených počítačů
  - Ize k nim přistupovat přes více IP adres
- pokud každý počítač slouží jako front-end tj. k ladění a kompilování, je těžké vybalancovat zatížení jednotlivých uzlů
- uzly, které by měly sloužit jen k výpočtům, jsou zatěžovány obsluhou uživatelů

Za účelem odstranění těchto problémů se symetrický multipočítač doplní přístupovým uzlem - *front-endem*.

Symetrické multipočítače IV.

Symetrické multipočítače IV.

Příkladem multipočítačů jsou zejména klastry (*cluster*). Jaké jsou rozdíly mezi klastrem a počítačovou sítí?

- uzly klastru nemají připojené displeje
- na všech uzlech by měl běžet zcela identický operační systém
- je kladen větší důraz na kvalitu síťového spojení
  - gigabitový Ethernet (1Gb/sec, 100μsec), Myrinet (20Gb/sec, 7μsec)

Symetrické multipočítače V.

Dalším příkladem může být tzv. **massive parallel processing**. Jde o klastr se speciální vysoce rychlostní komunikační sítí.

Model: IBM BCX/5120 (CINECA Italy)

Architecture: eServer e326 Cluster Opteron **Processor Type:** Opteron Dual Core 2.6 GHz

Number of Processors: 2560 Nodes: 1280 (4 core per node)

RAM: 10240 GB

Internal Network: Infiniband (5Gb/s)

Disk Space: 100 TB

Operating System: Red Hat RHEL4
Peak Performance: 26.6 TFlop/s

Available compilers: Fortran F90, C, C++

Parallel libraries: MPI, OpenMP

In November 2006 IBM BCX/5120 has been ranked 44th in

TOP500.

Grid

- podobá se klastru obsahujícím tisíce uzlů
- jednotlivé uzly jsou většinou běžná PC
- grid je mnohem více heterogení
  - obsahuje uzly s různým výkonem, architekturou i operačním systémem
- nevyžaduje, aby všechny uzly byly neustále dostupné

GPU I.

GPU = graphical processing unit

- jde o akcelerátory výpočtů nutných pro vizualizaci 3D dat
- využívá se faktu, že provádění operací je na sobě nezávislé
  - transformovat 1,000,000 polygonů
  - nanést textury
  - vypočítat osvětlení
  - **...**
- na podmínky se naráží prakticky jen při ořezávaní zakrytých ploch
- to umožňuje efektivní využití téměř libovolného počtu výpočetních jednotek
  - mohou jich být tisíce
  - dnes je 100 800 (nVidia, ATI)
- pipeline se nemusí nikdy vyprazdňovat z důvodu neúspěšného spekulativního provádění kódu, může být tedy mnohem delší

GPU II.

GPU - pokračování

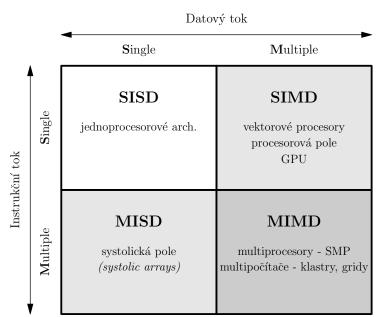
- do paměti se přistupuje vždy sekvenčně
  - jde hlavně o načítání velkých textur
- paměťový subsystém je k tomu uzpůsoben

Dělení paralelních architektur

Existuje mnoho způsobů, jak klasifikovat paralelní architektury. Nejznámější jsou:

- Flynnova taxonomie 1966
  - rozděluje paralelní architektury v závislosti na toku instrukcí a dat
- rozdělení podle způsobu komunikace
  - architektury se sdílenou a distribuovanou pamětí

Flynnova taxonomie I.

Flynnova taxonomie II.

SISD architektury

- na jednu instrukci připadá jeden jednoduchý datový typ
- jde typicky o jednoprocesorové architektury
- ty sice mohou zpracovávat více instrukcí a dat současně...
  - pipelining, superskalární zpracování, ...
- ... to je ale považováno spíše za paralelní zpracování sekvenčního kódu než za provedení paralelního kódu
- navíc čistě sekvenční architektury dnes prakticky neexistují

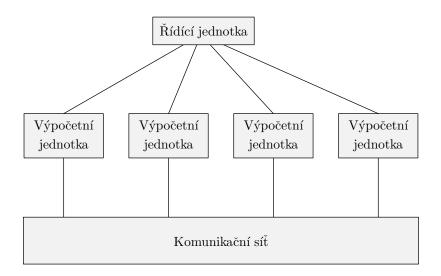
Flynnova taxonomie - SIMD I.

SIMD architektury

- na jednu instrukci připadá více dat
  - např. instrukce sečíst dva vektory
- tyto architektury mají jednu řídící jednotku a několik jednotek výpočetních
- výpočetní jednotky v daný okamžik provádí stejnou instrukci, každá ale s různými daty
- jde hlavně o vektorové procesory ...
  - MMX, SSE, 3DNow! rozšíření procesorů architektury x086
  - GPU
    - moderní GPU umožňují rozdělení výpočetních jednotek do více skupin, které pak mohou zpracovávat odlišné úlohy
    - např. rozdělení na vertex a pixel shadery
- ... nebo procesorová pole

Flynnova taxonomie - SIMD II.

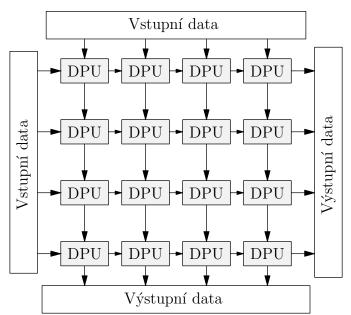

Flynnova taxonomie - MISD I.

MISD

- jedny data jsou postupně zpracovány více instrukcemi
- typickým zástupcem jsou systolická pole
  - název pochází od slova systola = srdeční kontrakce pumpující krev
- systolická pole jsou velmi speciální architektury
- příklady použití
  - některé třídící algoritmy
  - Hornerovo schéma pro vyčíslení polynomu
  - násobení matic Cannonův algoritmus

Flynnova taxonomie - MISD II.

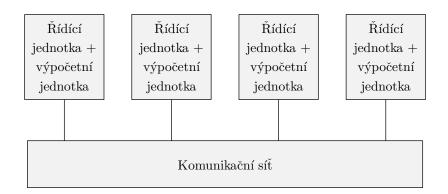

Flynnova taxonomie - MIMD I.

MIMD

- jde o systémy, které jsou schopné současně provádět různé instrukce a různými daty
- typickým příkladem jsou multiprocesory a multipočítače

Flynnova taxonomie - MIMD II.

Flynnova taxonomie - MIMD III.

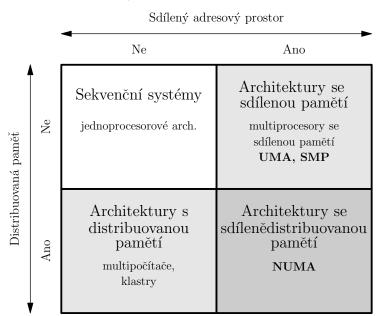
- v praxi nepíšeme zvláštní kód pro každý procesor
  - všude běží stejný program, ale podle ID procesoru se zpracovávají různé větve
- mluvíme pak spíše o SPMD architektuře
  - SPMD = single program multiple data
- prakticky všechny významné paralelní architektury dnes spadají do MIMD kategorie
  - to je velká nevýhoda Flynnovy taxonomie

Komunikační modely I.

Podle způsobu komunikace dělíme paralelní architektury na:

- systémy se sdíleným adresovým prostorem
- systémy s distribuovanou pamětí
- systémy se sdíleně distribuovanou

Komunikační modely II.

Architektury se sdílenou pamětí

- obsahují fyzicky sdílenou paměť, do které mají všechny procesory (výpočetní jednotky) stejně rychlý přístup
  - jde o UMA architektury
- stejná adresa na různých procesorech odkazuje na stejnou fyzickou paměťovou buňku
- sdílená paměť je tu prostředkem komunikace
- kromě sdílené paměti mohou být jednotlivé procesory vlastní lokální paměť - cache
  - ta bývá mnohem rychlejší ...
  - ... ale není přístupná ostatním procesorům, nejde tedy o NUMA architekturu
- typickým příkladem je SMP symetrický multiprocesing
- sdílená paměť se stává úzkým hrdlem celého systému, proto se tyto architektury omezují na maximálně 100 procesorů
- pro vývoj se často používá standard OpenMP

Architektury s distribuovanou pamětí

- nemají společnou paměť ani virtuální adresový prostor
- komunikují spolu pomocí posílání zpráv přes komunikační síť
- to je náročnější z pohledu programátora
- odstranění společné paměti umožňuje vytvářet systémy s tisíci procesory
- pro vývoj se často používá standard MPI

Architektury se sdíleně distribuovanou pamětí

- jde o architektury s distribuovanou pamětí, které mají podporu pro sdílený virtuální adresový prostor
- jde o NUMA architektury
- podpora pro virtuální adresový prostor bývá zabudovaná již na úrovni hardware

Sdílený adresový prostor vs. posílání zpráv

- programování založené na posílání zpráv je náročnější
- posílání zpráv lze snadno a efektivně emulovat na systémech se sdílenou pamětí
  - programy napsané pomocí standardu MPI dobře běží i na SMP systémech
- neplatí to naopak

Přehled I.

- paralelní počítače se konstruují od poloviny šedesátých let
- vysoká cena integrovaných obvodů a tedy i řídících jednotek vedla ke stavění procesorových polí, která obsahovala velký počet zjednodušených výpočetních jednotek
- s rozvojem VLSI obvodů klesala cena procesorů, což vedlo k rostoucí oblibě víceprocesorových systémů - 1980
- ty byly výhodnější pro zpracování kódu s podmínkami a mohlo na nich pracovat více uživatelů
- u systému se 100 a více procesory se naráží na potíže s paměťovým systémem
  - problém cache coherence a rovnocenné propojení procesorů s paměťovými moduly je náročné

Přehled II.

- tento problém řeší architektury s distribuovanou pamětí
- s rostoucím výkonem běžných PC a síťových komponent (Ethernet) spolu s klesajícími cenami těchto zařízení došlo v devadesátých letech k velkému příklonu k distribuovaným systémům
- po roce 2000 se ukazuje, že je obtížné nadále zvyšovat výkonu jednoprocesorových systémů zvyšováním frekvence CPU
  - ještě asi v roce 2002 IBM odhadovalo, že v roce 2010 budou mainframy používat 10 GHz procesory
- hledají se cesty, jak zvýšit výkon jednoho PC

Přehled III.

- jedním řešením jsou vícejádrové procesory = SMP (→1980)
  - se současnou architekturou údajně Intel/AMD vystačí do maximálně 16 jader
- druhým řešením je GPGPU = vektorový počítač (→1965)
- trend současnosti je instalování GPU dohromady do superpočítačů
- objevuje se Intel Knight Corner

Přehled IV.

- vedle tohoto směru se rozvíjí technologie gridu
  - dnes jsou snahy využít grid i k numerickému počítání (asynchronní iterativní maticové řešiče)
- z grid computingu vzniká tzv. cloud computing (2007) apod.